

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců JUDr. Dalily Marečkové a JUDr. Milana Podhrázkého v právní věci **žalobce: B. C., o. s.**, proti **žalovanému: Krajský úřad Středočeského kraje, odbor regionálního rozvoje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, za účasti osoby zúčastněné na řízení: K. D., s. r. o., zastoupené Danielem Rosickým, advokátem AK PRK Partners, s. r. o., se sídlem Jáchymova 26/2, Praha 1, o **žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2012**,

t a k t o :

- I.** Žaloba **s e o d m í t á**.
- II.** Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III.** Osoba zúčastněná na řízení **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- IV.** Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč. Zaplacený soudní poplatek bude žalobci vrácen z účtu Krajského soudu v Praze do třiceti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou doručenou Krajskému soudu v Praze dne 28. 5. 2012 domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví tohoto usnesení, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce proti usnesení tajemníka Magistrátu města Kladna Ing. Zdeňka Slepíčky ze dne 12. 1. 2012, čj. T/6/12, sp. zn. Výst.3501/11/328/Hoř, sp. zn. Výst./3800/11/328/Hoř., a toto usnesení potvrdil. Uvedeným usnesením správní orgán I. stupně rozhodl o nevykloučení Ing. Karla Šímy, vedoucího odboru výstavby Magistrátu města Kladna, v územním řízení pro stavbu „Central Kladno“ – zábavně společenské centrum, I. etapa, a v řízení o umístění stavby Lávka pro pěší v k. ú. Kladno.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě navrhl odmítnutí žaloby. Jak uvedl, napadené rozhodnutí je toliko rozhodnutím procesním, a je tedy podle ustanovení § 70 písm. b) a c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), vyloučeno v této fázi řízení ze soudního přezkumu.

Osoba zúčastněná na řízení v rámci svého vyjádření k žalobě s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 10. 2003, sp. zn. 3 Afs 20/2003, a ze dne 28. 1. 2010, sp. zn. 4 As 1/2010, uvedla, že napadené rozhodnutí žalovaného je rozhodnutím, kterým se pouze

upravuje vedení řízení před správním orgánem. S ohledem na to proto navrhla, aby soud žalobu podle § 46 odst. 1 písm. d) jako nepřipustnou odmítl. Současně navrhla, aby jí byla přiznána náhrada nákladů řízení, a to konkrétně náhrada právního zastoupení dle vyhlášky č. 484/2000 Sb.

Před samotným věcným posouzením jednotlivých žalobních námitek se soud nejprve zabýval povahou napadeného rozhodnutí v tom smyslu, zde se v jeho případě skutečně jedná o rozhodnutí, které je či není z přezkumné činnosti soudu vyloučeno. K přezkumu samému totiž může soud přistoupit pouze tehdy, není-li dána překážka, která by mu bránila věc rozhodnout.

Ze správního spisu v dané věci plyne, že žalobcem napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2012, sp. zn. SZ 035040/2012/KUSK REG/KE, čj. 060139/2012/KUSK, se týká námítky podjatosti, kterou vznesl žalobce vůči úředním osobám Magistrátu města Kladna, odboru výstavy (námítka podjatosti ze dne 25. 12. 2011), jež byla zamítnuta (usnesení tajemníka Magistrátu města Kladna Ing. Zdeňka Slepíčky ze dne 12. 1. 2012, čj. T/6/12, sp. zn. Výst.3501/11/328/Hoř, sp. zn. Výst./3800/11/328/Hoř).

Jak přitom plyne z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, rozhodnutí o vyloučení pracovníka správního orgánu pro podjatost je rozhodnutím, kterým se pouze upravuje vedení řízení [§ 70 písm. c) s. ř. s.], a které tak není přezkoumatelné samostatnou žalobou ve správním soudnictví. Tento závěr vyslovený poprvé v rozsudku uvedeného soudu ze dne 15. 10. 2003, čj. 3 Afs 20/2003-23, č. 114/2004 Sb. NSS, byl posléze opakovaně potvrzen (srov. např. rozsudek ze dne 11. 10. 2007, čj. 4 As 46/2007-75, www.nssoud.cz). Vzhledem k tomu, že Krajský soud v Praze neshledal jakýkoliv důvod se od této ustálené judikatury v projednávané věci odchýlit, shledal, že podaná žaloba je podle § 68 písm. e) s. ř. s. nepřipustná, a takovou žalobu je tedy třeba odmítnout za užití § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

Nad rámec výše uvedeného Krajský soud v Praze dodává, že ze shora uvedené judikatury Nejvyššího správního soudu vztahující se k otázce soudního přezkoumání rozhodnutí o námítce podjatosti současně vyplývá, že ačkoli je takové rozhodnutí vyloučeno ze samostatného soudního přezkumu, lze jej napadnout spolu s meritorním rozhodnutím ve věci, kde může být případně shledána vada řízení spočívající v nesprávném posouzení námítky podjatosti. Ve shora uvedených rozsudcích Nejvyšší správní soud také mimo jiné dovodil, že vyloučením rozhodnutí o námítce podjatosti ze samostatného soudního přezkumu nedochází k porušení práva na soudní ochranu proti rozhodnutím správních orgánů (čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod), neboť přezkum rozhodnutí o námítce podjatosti není vyloučen úplně, nýbrž pouze koncentrován do řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o věci samé.

O náhradě nákladů řízení v případě účastníků rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Ve vztahu k nákladům osoby zúčastněné na řízení pak soud postupoval podle ustanovení § 60 odst. 5 s. ř. s., z něhož plyne, že osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil; z důvodů zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu nákladů dalších. V projednávané věci soud osobě zúčastněné na řízení plnění jakékoliv povinnosti neuložil (vyjádřením k žalobě osoba zúčastněná využila toliko svého práva), přičemž soud současně neshledal důvody zvláštního zřetele hodné, pro něž by osobě zúčastněné přiznal právo na náhradu dalších nákladů řízení.

Vzhledem k tomu, že řízení skončilo odmítnutím před prvním jednáním, postupoval soud současně podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle něhož soud za těchto okolností vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, který v dané věci činí 3.000 Kč.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 26. července 2012

Za správnost vyhotovení:
Nicola Švecová

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu